

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Victor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*),
Lluís Bonada, Oriol Corticans (*Món*), Alex Milian i Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*),
Miquel Benítez (*escàner i imatge*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Cañís, Albert Closas,
Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferré, Pere Gimferrer, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos,
Joan Marí, Pere Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot,
J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon, Pau Viciano,
Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard
(Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès
(Menorca), Anna Sàez (Lleida), Àlvar Valls (Andorra).
Col·laboradors: Gemma Aguilera (EL TEMPS d'Economia),
Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà,
Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases,
Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent,
Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo,
Joan Escullies, Jordi Finestres, Manuel García, Cecília Garrigós,
Josep Gifreu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra,
Maite Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón,
Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví,
Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdéu,
Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané,
Gustau Muñoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont,
Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu,
Eduard Sanjuán, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes,
Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras,
Felip Tobar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo,
Manuel Valencia, Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro,
Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet,
Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez,
Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.
Foto portada: Efe.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona).
Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneira, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Quasi totes les organitzacions empresarials valencianes i les cambres de comerç van decidir la setmana passada de demanar que s'indulte Luis Fernando Cartagena, exalcalde d'Oriola i exconseller valencià d'Obres Públiques amb el PP, que ha estat condemnat en ferm a quatre anys de presó pel Tribunal Suprem per malversació de cabals públics, perquè es va apropiari d'un donatiu de 49.000 euros d'una congregació religiosa. Les patronals de València i d'Alacant, CEV i COEPA, la Cambra de Comerç de València, la Fira de València, l'organització de la petita i mitjana empresa l'Empresarial i el lobby de pressió AVE entre altres entitats, van signar perquè s'indulte una persona d'"alt valor humà" que "no pot ser considerat més que un home de bé", segons la petició.

Aquest estrambòtic posicionament de pràcticament tots els representants empresarials valencians al costat d'una persona condemnada per furtar diners públics per al seu enriquiment personal és l'última demostració de la submissió absoluta del teixit empresarial valencià al PP des que aquest partit va arribar al poder a la Generalitat Valenciana, l'any 1995.

Aquesta vegada, però, poden pagar les conseqüències, ja que el seu paper com a interlocutors de l'estructura empresarial valenciana ix molt tocat precisament en el moment en què la seua representació és més necessària que mai.

Resulta si més no curiós que les entitats empresarials valencianes tanquen files al costat d'un condemnat per malversació de cabals públics al mateix temps que són incapaces d'unir-se per denunciar la crisi estructural dels sectors productius valencians i per demanar solucions. Segons alguns informes elaborats per aquestes mateixes institucions, fins a un terç de les empreses valencianes poden tancar les portes com a conseqüència de l'accelerat procés de mundialització en el qual estem immersos (vegeu el tema de portada d'aquesta setmana). Les organitzacions que les representen, tanmateix, no han volgut denunciar en cap moment la manca absoluta de política industrial dels governs del PP, tant el que va encapçalar Eduardo Zaplana, com l'actual, presidit per Francesc Camps.

N'hi ha més. No té cap lògica el posicionament totalment partidista al costat del PP precisament quan la major part de les inversions futures del País Valencià, com ara l'AVE, el Pla Hidrològic Nacional o quasi totes les que són necessàries per a la realització de la Copa de L'Amèrica del 2007, depenen del Govern de Madrid, en mans del PSOE. Totes aquestes organitzacions perden pes, en definitiva, com a interlocutor privilegiat per contribuir a la solució dels problemes empresarials i d'infraestructures als quals s'enfronta el País Valencià.

L'única explicació és que totes aquestes entitats s'hagen oblidat del teixit empresarial que representen per esdevenir definitivament els joguets en mans d'uns dirigents que avantposen els interessos personals que els lliguen al partit en el poder al País Valencià.

Als nostres lectors

A cavall entre dos règims econòmics, el comunista i el capitalista, la Xina ha esdevingut un dels principals països proveïdors de productes manufacturats del món. Des de fa dues dècades, el país més poblat del món ha copat el mercat internacional amb una fórmula infal·lible: la reducció de costos fins a límits inimaginables en qualsevol país occidental.

La mà d'obra barata i la poca càrrega social que generen els treballadors xinesos han convertit el gegant asiàtic en un competidor molt dur per a l'empresariat català, que es veu obligat a cercar noves fórmules més imaginatives per poder competir en igualtat de condicions per ocupar quotes d'un mercat que tradicionalment li ha estat favorable. El *Made in China* s'ha estès per les nostres llars i els nostres comerços i reclama el seu espai dins l'economia mundial.

Jaume Monzó, coordinador

L'ERROR EMPRESARIAL